

jeg er dejligt. Vi har flere gange set, at det ikke har været tilfældet med denne her regering.

Det andet er, at jeg er nødt til at tage fat i det med den hule argumentation. Der skal ikke herse tvivl om, at vi synes, modersmålsundervisning er et godt redskab. Vi har sagt, at vi var villige til at hjælpe regeringen. Vi ville gå så langt i forhandlingerne, at vi ville være med til at afskaffe den obligatoriske pligt til modersmålsundervisning, hvis man bare sørgede for, at penge var der. Det tilbud fik ministeren den dag, hvor ministeren brød folkeskoleforliget.

Jeg ved godt, det var mere, end man næsten havde forestillet sig, men vi gjorde det for at få afsløret hulheden i regeringens politik, der jo i virkeligheden går ud på, at man ville det her for enhver pris, også fordi man skulle skaffe penge til sit skattestop. Det handler måske i virkeligheden lige så meget om dét.

Med hensyn til de nye veje tror jeg, at samtlige partier bag folkeskoleforliget har været indstillet på at gå nye veje i modersmålsundervisningen, forbedre kvaliteten og indholdet, se på andre metoder osv., det er der vist ikke tvivl om, og der afviste regeringen gang på gang at ville forhandle.

Jeg vil bare bede ministeren om at bekræfte, at samtlige partier kom til det møde, hvor ministeren brød forliget, og hvor vi troede, at vi skulle til en forhandling.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ministeren siger, at man vil gå nye veje i forhold til integrationen, ministeren siger, at nu vil man lære børnene dansk i stedet for at have den her obligatoriske modersmålsundervisning i kommunerne.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at der ikke bliver stillet én eneste dansktime ekstra til rådighed for de tosprogede børn med det her forslag, ikke én eneste. Der bliver ikke afsat én krone til kommunerne, for at de kan tilbyde ekstra danskundervisning til tosprogede elever.

Der er derfor ikke tale om nye veje i forhold til integration. Tværtimod er der tale om, at man afskaffer et tilbud uden at sætte andet i stedet end 1 års ekstra sprogstimulering.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg mener, at man må opfatte det her forslag, og jeg ved ikke, om ministeren vil bekræfte det, i retning af at sende nogle signaler af nogle be-

stemte karakterer. Det er også kommet sammen med en række andre ting, udlændingelovgivning og sådan noget. Det er en holdning til nogle bestemte ting, det er nogle signaler om nogle bestemte ting, som regeringen gerne vil sende, for der er ikke noget belæg for, at det her skulle hjælpe i forhold til det, regeringen siger at det skulle hjælpe, der er intet belæg for det.

Kl. 13.15

Så vil jeg også sige, at hvis nu regeringen mente, at det skulle være frivilligt og alt sådan noget, hvor man siger, at kommunerne bare kan gøre det, så skulle man have gjort det, som Socialdemokraterne foreslog. For det, Socialdemokraterne foreslog, som vi sådan set på intet tidspunkt har svaret ja til – vi blev jo heller aldrig stillet over for problemet at skulle sige ja til det, for ministeren sagde nej – var jo, at hvis frivilligheden skal være ordentlig frivillighed, skal man have pengene med.

Det er jo ikke frivillighed at sige til en kommune, når den mangler penge: I må selv vælge, om I vil gøre det, eller I vil lade være. Så er det jo ikke frivillighed. Det ved vi jo alle sammen godt, og det kommer ikke bag på nogen af os, at masser af kommuner siger, at de ikke har råd. Det kommer heller ikke bag på regeringen, og det er også regeringens mening, at det skulle have den virkning. Jeg vil gerne have bekræftet, at det da er regeringens mening, for den mener jo, at det er noget juks. Det var jo det, regeringen mente, nemlig at det var dårligt med modersmålsundervisning.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne over for ministeren kvittere for, at ministeren nu bekræfter, at L 142, det lovforslag, vi behandler nu, er politisk begrundet og ikke fagligt begrundet. Det synes jeg er fair, og det er afklarende for det videre arbejde.

Så falder der også en bemærkning fra ministeren i retning af, at regeringen vil lære børn dansk i stedet for at lære dem deres modersmål. Min pointe er, at det ikke er et enten-eller. Det Radikale Venstres hovedopfattelse er, at tosprogede børn lærer dansk bedre, lærer skolens fag bedre og integreres bedre og i øvrigt bliver dygtigere, hvis man inddrager deres modersmål og undervisning i modersmålet, samtidig med at de skal lære dansk som andetsprog og lære skolens øvrige fag. Det er det, der er interessant.

Jeg vil meget appellere til, at vi kan fortsætte en drøftelse om det.